

Dosarul nr.3r-87/20

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Taraclia (jud: A. Mironov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: G. Varvin, I. Dănăilă, T. Berdilă)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud: M.Ghervas, Iu.Bejenaru, M.Pitic)

Instanța de revizuire: Curtea de Apel Cahul (jud: V.Movilă, E.Dvurecenschii, N.Veleva)

DECIZIE

8 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând recursul depus de Ivan Gheorghiev, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Ivan Gheorghiev împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia și Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ivan Gheorghiev,

c o n s t a t ă:

La 24 aprilie 2018, Ivan Gheorghiev s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia și Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, solicitând anularea deciziei din 5 februarie 2018 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia, prin care i-a fost refuzat în stabilirea anticipată a pensiei pentru limită de vârstă și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, acțiunea depusă de Ivan Gheorghiev a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de Ivan Gheorghiev și a fost menținută hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia.

Prin încheierea din 13 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat inadmisibil recursul depus de Ivan Gheorghiev.

Prin încheierea din 4 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ivan Gheorghiev împotriva încheierii din 13 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție din motiv că aceasta nu se supune revizuirii. Or, cererea de revizuire depusă împotriva

încheierilor judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise de către Curtea Supremă de Justiție în privința acestora nu se supun revizuirii.

La 17 decembrie 2019 Ivan Gheorghiev a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia și a deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea actelor judecătorești contestate, cu rejudecarea cauzei în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Cahul, s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ivan Gheorghiev.

Invocând ilegalitatea acestei încheieri, la 25 februarie 2020 Ivan Gheorghiev, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, cu pronunțarea unei noi decizii sub formă de încheiere, prin care să fie admisă cererea de revizuire depusă împotriva hotărârii din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia și a deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul cu dispunerea casării actelor judecătorești enunțate și rejudecarea cauzei.

În motivarea cererii de recurs s-a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerînd-o ilegală și neîntemeiată pe motiv că, a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, iar în condițiile respective în prezenta speță, s-ar putea înfrânge principiul echității procedurii civile și îngradi în mod inacceptabil dreptul subiecților la un proces echitabil, ceea ce este inadmisibil.

A susținut reprezentantul recurentului că la 8 iunie 2019, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 39 prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, ca urmare, poporul Republicii Moldova prin vot majoritar și incontestabil a declarat sistemul judecătoresc capturat, corupt și incompetent.

Respectiv, la data emiterii deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond a căror revizuire a fost solicitată, judecătorii nu erau imparțiali și obiectivi, făcând parte din organul de stat considerat prin Hotărârea Parlamentului nr. 39 din 8 iunie 2019 ca fiind stat acaparat și care funcționa în detrimentul drepturilor și libertăților omului.

Deci, concluziile Curții de Apel Cahul, expuse în încheierea din 13 februarie 2020 sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, fiind interpretate eronat și aplicate greșit Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 8 iunie 2019, art. 116 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Iar ca urmare, Curtea de Apel Cahul greșit a considerat că art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 8 iunie 2019 nu pot servi temei de revizuire prevăzut de art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

Conform art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform

prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiu aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat încheierea contestată la 13 februarie 2020 (f.d.214). Astfel, recursul depus la 25 februarie 2020 (f.d.222) este în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din conținutul recursului depus de Ivan Gheorghiev, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, rezultă că recurentul nu este de acord cu încheierea din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ivan Gheorghiev (f.d.222-228).

La fel, s-a constatat că pentru a se pronunța astfel, instanța de revizuire a reținut că argumentele invocate de către revizuiantul Ivan Gheorghiev nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, deoarece revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată, condiție însă ce nu s-a confirmat la caz (f.d.214-216).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de revizuire despre necesitatea respingerii ca inadmisibilă a cererii de revizuire, justă.

Aici, instanța de recurs reiterează că la 1 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din art. 257 alin. (1) al codului respectiv, iar conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar

se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Respectiv, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ analizând situația de fapt din prezenta speță, consideră oportun de a reitera prevederile art. 451 alin. (1) Cod de procedură civilă care indică expres că cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

Instanța de recurs menționează că, revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată. Temeiurile declarării revizuirii sunt expres prevăzute în art. 449 Cod de procedură civilă care poartă un caracter exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către instanța inferioară a normelor de drept material și procesual în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat, or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul trebuie să fie invocate temeiurile prevăzute de către art. 449 Cod de procedură civilă și prezentate circumstanțele sau faptele existente obiectiv pentru declararea revizuirii confirmate în fața instanței prin prezentarea unor probe concludente.

Din conținutul cererii de recurs în coroborare cu cererea de revizuire depusă de Ivan Gheorghiev, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc rezultă că, revizuentul – recurent a invocat drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

În acest sens, revizuentul a indicat că la 8 iunie 2019, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 39 prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, ca urmare, poporul Republicii Moldova prin vot majoritar și incontestabil a declarat sistemul judecătoresc capturat, corupt și incompetent.

Respectiv, la data emiterii deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond a căror revizuire a fost solicitată, judecătorii nu erau imparțiali și obiectivi, făcând parte din organul de stat considerat prin Hotărârea Parlamentului nr. 39 din 8 iunie 2019 ca fiind stat acaparat și care funcționează în detrimentul drepturilor și libertăților omului.

În acest context, instanța de recurs reiterează că conform art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit

cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

În interpretarea corectă a prevederii enunțate, instanța de recurs relevă că, circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv pînă la pronunțarea hotărîrii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărîrii, revizuirea căreia se atacă.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de recurs menționează că, instanța de revizuire corect și întemeiat a respins cererea de revizuire înaintată de Ivan Gheorghiev împotriva hotărîrii din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia și a deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, deoarece temeiul invocat de Ivan Gheorghiev, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în dispozițiile art. 449 lit. b) CPC și nu poate fi interpretat ca circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute anterior.

Or, argumentele revizuirii vizează pretensele concluzii neîntemeiate și eronate formulate de către Curtea de Apel Cahul și în mod direct sunt raportate la fondul cauzei, examinarea căreia a fost deja finalizată cu emiterea unei hotărîri irevocabile.

Drept consecință, aceste motive nu pot fi reținute ca temeiuri acceptabile și concludente în vederea admiterii prezentei cereri de revizuire.

De altfel, nici referirea lui Ivan Gheorghiev, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc la Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 8 iunie 2019, prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, nu se încadrează în categoria circumstanțelor și faptelor esențiale și obligatorii ce ar justifica retractarea unei hotărîri judecătorești rămase irevocabile, deoarece nu are tangență cu cauza respectivă, declarația menționată făcând referire la situația social-politică a țării.

Drept urmare, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Referitor la celelalte argumente invocate de către recurent în susținerea cererii de recurs, Colegiul remarcă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă, or, dezacordul revizuentului – recurent Ivan Gheorghiev, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc cu decizia și hotărârea a cărei revizuire a fost solicitată, nu poate constitui temei de revizuire în baza art. 449 CPC, motiv pentru care cererea de revizuire corect a fost respinsă ca inadmisibilă prin încheierea din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Cahul.

Aceasta deoarece revizuirea este o cale de retractare a hotărîrii și nu de reformare, adică în cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii adoptate, ci în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului și aceste temeiuri trebuie să fie obiective, reale și

legale, ce s-ar încadra în prevederile art. 449 CPC, de asemenea, aceste temeuri urmează a fi aplicate așa cum le-a determinat norma juridică respectivă. Iar o cerere care nu conține aceste temeuri, nu poate fi examinată ca cerere de revizuire, fiind inadmisibilă încercarea de rediscutare a unei hotărâri irevocabile.

Ține de notat că procedura de revizuire prevăzută la art. 449 – 453 din Codul de procedură civilă servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului că, o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (speța de referință *Brumărescu c. României*, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999).

Aceeași regulă a fost reiterată și de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în speța *Roșca vs. Moldova*, hotărârea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006, unde s-a subliniat expres că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6§1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunța preeminență principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale a preeminenței este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de regula lucrului judecat.

Astfel, securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata, adică caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești, care cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel sau recurs camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Josan vs. Moldova*, nr. 37431/02, §25; *Brumărescu vs. România*, nr. 28342/95, §6; *Ryabykh vs. Rusia*, nr. 52854/99, §52).

În această ordine de idei, și având în vedere normele legale naționale și raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului enunțate supra, instanța de recurs reține că o eventuală admitere a cererii de revizuire depusă de către Ivan Gheorghiev, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celeilalte părți la un proces echitabil

garantate de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție mai invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului speța Popov (2) c. Moldovei din 6 decembrie 2005, definitivă din 6 martie 2006.

Luând în considerație cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ concluzionează că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul declarat împotriva încheierii din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Cahul urmează a fi respins cu menținerea încheierii enunțate.

În conformitate cu art. 195, 243 alin. (1) lit. b) și (2), art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Ivan Gheorghiev, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc.

Se menține încheierea din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Cahul, în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Ivan Gheorghiev împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia și Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan